

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	(...)	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
7.USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	Ł. N.	Punkt 1 sentencji wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Pokrzywdzona J. N. i oskarżony Ł. N. pozostawali w związku	1) wyjaśnienia oskarżonego	1) 90-92	

<p>małżeńskim do czerwca 2013 roku. Ze związku małżeńskiego urodziła się w dniu (...) małoletnia M. N.. Wykonywanie władzy rodzicielskiej zostało powierzone matce małoletniej. Kontakty Ł. N. z M. N. zostały ustalone sądownie. Na tle realizowania tych kontaktów dochodziło do sytuacji konfliktowych pomiędzy pokrzywdzoną i oskarżonym. Niezależnie od tego byli małżonkowie są ze sobą skonfliktowani też na innych płaszczyznach, chociaż bywały okresy po rozwodzie, kiedy oskarżony i pokrzywdzona ponownie się spotykali, wchodząc nawet w relacje intymne.</p>	<p>2) zeznania J. N.</p> <p>3) opinie w sprawie z wniosku Ł. N. z udziałem J. N. o zmianę kontaktów z małoletnią M. N..</p> <p>4) Wydruki korespondencji z portalu F.</p> <p>5) Odpis postanowienia w sprawie I. N. 448/18</p> <p>6) Odpis postanowienia w sprawie I. N. 176/16</p> <p>7) Korespondencja sms i mms</p> <p>8) Zeznania I. F.</p> <p>9) Akta sprawy I. N. (...)</p> <p>10) Akta sprawy I. N.(...)</p>	<p>2) 4v-5 akt (...); 112v-115 akt (...);</p> <p>3) 9-15, 100-104</p> <p>4) 67-69</p> <p>5) 74</p> <p>6) 75</p> <p>7) 123-174, 185-187 216-242</p> <p>8) 188v-190</p>	
<p>2. W dniu 4 listopada 2017 roku Ł. N. przyjechał na widzenie z córką M.. Wraz z córką i J. N. wybrali się na spacer do parku linowego. W drodze doszło do spięcia pomiędzy byłymi małżonkami. J. N. chcąc przejść szybko przez ulice pociągnęła córkę. Ł. N. zarzucił J. N., że ta szarpie dziecko. J. N. powiedziała Ł. N. aby się nie wtrącał bo za chwilę uderzy ich samochód. Wtedy oskarżony uderzył pokrzywdzoną w tył głowy (w potylicę). J. N. krzyknęła z bólu. Poczula silny ból i zamroczenie. M. przestraszyła się i zaczęła płakać. Ł. N.</p>	<p>1) zeznania J. N.</p> <p>2) zeznania M. N.</p> <p>3) zeznania I. F.</p> <p>4) sprawozdanie z kontaktów w obecności kuratora</p> <p>5) opinia biegłego psychologa</p> <p>6) opinia biegłego chirurga</p>	<p>1) 4v-5 akt sprawy (...); 112v-115 akt sprawy (...)</p> <p>2) 195-197, 198</p> <p>3) 188v-190</p> <p>4) 182-184</p> <p>5) 243-245, 326v-327v</p> <p>6) 22 akt sprawy (...)</p>	

<p>zaczął oddalać się szybkim krokiem do swojego samochodu. J. N. była zdenerwowana. Zawróciła i udała się w kierunku miejsca zamieszkania. Kiedy zbliżyła ponownie się do oskarżonego powiedziała Ł. N., że następne kontakty ustali sąd. Spytała Ł. N. czemu to zrobił i że przecież M. powie wszystko przed sądem. Wtedy oskarżony podbiegł do niej i kopnął ją w lewe biodro.</p>			
<p>3. W tym samym dniu J. N. udała się na (...) do szpitala na ul. (...) w P. W kolejnych dniach zgłosiła się do szpitala oraz ortopedy, ponieważ odczuwała ból w biodrze oraz miała zaburzenia widzenia.</p>	<p>1) zeznania J. N. 2) zeznania W. G. (1) 3) karty informacyjne z (...) Szpitala im. (...) w P. 4) skierowanie do szpitala 5) zaświadczenie lekarskie 6) historia choroby</p>	<p>1) 4v-5 akt sprawy (...); 112v-115 akt sprawy (...) 2) 190-191 3) 7 akt sprawy (...); 14, 15, 16 akt sprawy (...) 4) 8 5) 16 6) 18-19 akt (...)</p>	
<p>4. W wyniku zdarzenia J. N. doznała stłuczenia głowy i kręgosłupa szyjnego oraz stłuczenia okolicy biodra lewego, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów jej ciała trwające nie dłużej niż siedem dni w rozumieniu przepisów Kodeksu karnego. Obrażenia te spowodowały narażenie jej na powstanie skutków z art. 157 § 1 kk oraz art. 156 kk ale nie spowodowały zagrożenia dla jej życia.</p>	<p>opinia biegłego chirurga</p>	<p>22 akt sprawy (...)</p>	

<p>5. Ł. N. był uprzednio karany.</p>	<p>1) dane o karalności</p> <p>2) odpis wyroku w sprawie (...)</p> <p>3) odpis wyroku w sprawie (...)</p> <p>4) odpis wyroku w sprawie (...)</p>	<p>1) 55-57, 279-280</p> <p>2) 270</p> <p>3) 319-320</p> <p>4) 320v</p>	
<p>6. Nie stwierdzono u małoletniej M. N. zakłóceń ani zaburzeń procesów myślowych, ani rozwoju społecznego. Rozwój procesów poznawczych M. N. jest stosowny do wieku rozwojowego i umożliwia jej adekwatne spostrzeganie sytuacji, zrozumienie jej treści, zapamiętanie, przechowanie i odtworzenie po czasie. Psychologiczna analiza treści zeznań M. N. wskazuje, że relacjonuje ona własne przeżycia i spostrzeżenia. Nie stwierdzono u M. N. tendencji do konfabulacji, fantazjowania, ani innych czynników psychospołecznych (w tym oddziaływania na nią przez inne osoby np. matkę) mogących mieć wpływ na wierność jej relacji. Z psychologicznego punktu widzenia M. N. jest wiarygodnym źródłem informacji o sytuacji stanowiącej przedmiot sprawy w zakresie jaki był dostępny jej sytuacyjnej percepcji.</p>	<p>Opinie biegłego psychologa</p>	<p>243-245, 326v-327v</p>	

Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	Ł. N.	Punkt 1 sentencji wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
7. Ł. N. nigdy nie użył przemocy fizycznej wobec J. N.. M. N. znajduje się pod wpływem matki i została przez nią zmanipulowana.	wyjaśnienia oskarżonego	90-92	
7. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1	wyjaśnienia oskarżonego zeznania J. N. opinie w sprawie z wniosku Ł. N. z udziałem J. N. o zmianę kontaktów z małoletnią M. N.. Wydruki korespondencji z portalu F. Odpis postanowienia w sprawie I. N. (...)	W zakresie tego faktu wskazany osobowy i nieosobowy materiał dowodowy wzajemnie się uzupełnia i koresponduje ze sobą, dlatego też zasługuje na wiarę.	

	<p>Odpis postanowienia w sprawie I. N. (...)</p> <p>Korespondencja sms i mms</p> <p>Zeznania I. F.</p> <p>Akta sprawy I. N.(...)</p> <p>Akta sprawy I. N. (...)</p>	
2	<p>zeznania J. N.</p> <p>zeznania M. N.</p> <p>zeznania I. F.</p> <p>sprawozdanie z kontaktów w obecności kuratora</p> <p>opinia biegłego psychologa</p> <p>opinia biegłego chirurga</p>	<p>Wskazany osobowy i nieosobowy materiał dowodowy wzajemnie się uzupełnia i koresponduje ze sobą dlatego też zasługuje na wiarę.</p> <p>Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonej, gdyż są konsekwentne, logiczne i spójne oraz stanowcze. Ponadto co do przebiegu przedmiotowego zdarzenia znajdują potwierdzenie w relacji bezpośredniego świadka - małoletniej M. N. oraz opinii biegłego psychologa. Natomiast w zakresie doznanych obrażeń i mechanizmu ich powstania znajdują wsparcie w opinii biegłego chirurga oraz dokumentacji medycznej.</p> <p>Trzeba mieć też na uwadze, że pokrzywdzona ogranicza się tylko do tych zdarzeń które miały faktycznie miejsce i pomimo trwającego od lat konfliktu z oskarżonym stara się zachować obiektywizm nie obciążając Ł. N. sytuacjami, które nie miały miejsca. J.</p>

N. szczerze bowiem przyznała, że podczas całej ich znajomości oskarżony tylko dwa razy użył wobec niej przemocy. Tym samym nie stara się go na siłę zdyskredytować.

Jak już zostało podniesione fakt uderzenia J. N. przez oskarżonego potwierdziła M. N.. Przyznała wprawdzie, że samego momentu uderzenia nie widziała, ale usłyszała jak mamę zabolalo. Przyznała również szczerze, że poza tym jednym razem oskarżony nigdy wcześniej mamy nie uderzył.

Wiarygodność zeznań M. N. znajduje swoje potwierdzenie w świetle opinii biegłego psychologa J. T., który potwierdził, że M. N. z psychologicznego punktu widzenia jest wiarygodnym źródłem informacji w sprawie. Biegły odniósł się również do rozbieżności w relacjach M. N. oraz ewentualnego wywierania wpływu na małoletniego świadka przez J. N.. Biegły nie stwierdził u M. N. zakłóceń ani zaburzeń procesów myślowych ani rozwoju społecznego. Rozwój procesów poznawczych jest stosowny do jej wieku rozwojowego i umożliwia jej adekwatne spostrzeganie sytuacji, zrozumienie jej treści, zapamiętanie, przechowywanie i

odtworzenie po czasie. W ocenie biegłego, analiza treści zeznań małoletniej M. N. wskazuje, że relacjonuje ona własne przeżycia i spostrzeżenia. Nie ma przesłanek do uznania, iż u małoletniej występują tendencje do konfabulowania, fantazjowania ani innych czynników psychospołecznych.

Wykluczona została możliwość, aby wpływ na wierność jej relacji miały inne osoby, w tym przede wszystkim jej matka. Jak zaopiniował biegły, z psychologicznego punktu widzenia M. N. jest wiarygodnym źródłem informacji o sytuacji stanowiących przedmiot sprawy w zakresie, jaki był dostępny jej sytuacyjnej percepcji. Na rozprawie w dniu 29 września 2019 roku biegły podtrzymał opinię pisemną i wnioski w niej zawarte w całości. Odniósł się do przyczyn rozbieżności w zeznaniach świadka M. N. składanych przed Sądem a relacji składanej kuratorowi społecznemu I. F.. W ocenie biegłego typową właściwością u dzieci w wieku małoletniej jest pewna nieciągłość relacji związanych ze spostrzeżeniami, których dokonano. Oznacza to, że te relacje nie są spójne skonstruowane faktograficznie, chronologicznie, logicznie, ale ze względu emocjonalny aspekt są

wiernymi w rozumieniu autentycznie doświadczonymi z życia. Fakt, że w relacjach składanych różnym osobom są rozbieżności wynika najczęściej z kontekstu sytuacji i techniki rozmowy z dzieckiem. Biegły zaopiniował, że sprawy techniczne związane z przesłuchaniem świadka przez Sąd są nastawione na uzyskanie możliwie najszerszego zakresu informacji w związku z przedmiotem sprawy, natomiast inne sytuacje mogą mieć inny cel. W konsekwencji zakres informacji będzie różny. Biegły wskazał nadto, że naturalna więź między małoletnią a matką nie wpłynęła na treść relacji M. N..

Ponadto trzeba mieć na uwadze, że M. N. potwierdziła sam fakt uderzenia pokrzywdzonej przez oskarżonego w relacji składanej kuratorowi I. F.. W tym zakresie małoletnia świadek jest stanowcza i konsekwentna.

Konkludując zeznaniom świadka M. N. należy przyznać walor wiarygodnych. Oddają rzeczywiste doświadczenia, przeżycia małoletniej. Ocena ta jest uprawniona w szczególności w kontekście opinii biegłego psychologa, traktującej

zasadniczo o predyspozycjach osobowościowych świadka i jego zdolności do zapamiętywania zdarzeń, odtwarzania po czasie, braku wpływu czynników zewnętrznych na treść przekazu świadka.

Świadek I. F. zeznaje co do okoliczności znanych jej z tytułu obowiązków zawodowych – ustaleń poczynionych w związku z uczestnictwem w widzeniach Ł. N. z córką M. N.. Co do przebiegu pobicia, wiedza świadka wiedza opiera się na przekazie M. N., która, jak wskazano powyżej, stanowi wiarygodne źródło dowodowe. Nie ma podstaw do kwestionowania zeznań świadka. Świadek jawi się jako osoba bezstronna, nie zaangażowana po żadnej ze stron sporu. Jej zeznania znajdują swoje odzwierciedlenie również w niekwestionowanym dokumencie w postaci sprawozdania z kontaktów w obecności kuratora.

Ponadto wersja zaprezentowana przez pokrzywdzoną jest wiarygodna także dlatego, że mechanizm powstania obrażeń przeanalizowany i opisany przez biegłego chirurga R. K. odpowiada relacji pokrzywdzonej.

Łącznie wskazane dowody stanowią logiczną całość,

		pozwoły na odtworzenie przebiegu zdarzenia.	
3	<p>zeznania J. N.</p> <p>zeznania W. G. (1)</p> <p>karty informacyjne z (...) Szpitala im. (...) w P.</p> <p>skierowanie do szpitala</p> <p>zaświadczenie lekarskie</p> <p>historia choroby</p>	<p>W zakresie tego faktu wskazany osobowy i nieosobowy materiał dowodowy wzajemnie się uzupełnia i koresponduje ze sobą, dlatego też zasługuje na wiarę. Ponadto w cenie Sądu nie pojawiły się jakiegokolwiek wiarygodne okoliczności pozwalające podważyć wiarygodność przywołanych dokumentów.</p>	
4	opinia biegłego chirurga	<p>Opinia biegłego chirurga nie budzi zastrzeżeń pod względem fachowości i rzetelności. Jest jasna, pełna, wewnętrznie niesprzeczna oraz kompletna, spełnia wszystkie wymogi o jakich mowa w treści art. 201 kpk. Nadto pochodzi od osoby fachowej i bezstronnej nie zainteresowanej korzystnym rozstrzygnięciem na rzecz którejkolwiek ze stron procesu. Wskazana opinia biegłego znajduje swoje uzupełnienie w postaci zeznań świadka W. G. (1) oraz dokumentacji medycznej: historii choroby, zaświadczenia lekarskiego, skierowania do szpitala oraz kart informacyjnych z S. (...)w P..</p>	
5	dane o karalności	Wskazany nieosobowy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie	

	<p>odpis wyroku w sprawie (...)</p> <p>odpis wyroku w sprawie (...)</p> <p>odpis wyroku w sprawie (...)</p>	<p>nie był podczas postępowania kwestionowany i Sąd nie znalazł podstaw, aby podważyć jego wiarygodność.</p>	
6	<p>Opinie biegłego psychologa</p>	<p>Sąd uznał, iż opinie biegłego psychologa J. T. są jasne, pełne, wewnętrznie niesprzeczna oraz kompletne. Spełniają wszystkie wymogi o jakich mowa w treści art. 201 kpk. Nadto pochodzą od osoby fachowej i bezstronnej nie zainteresowanej korzystnym rozstrzygnięciem na rzecz którejkolwiek ze stron procesu. Biegły na podstawie przeprowadzonego badania udzielił odpowiedzi na wszystkie postawione mu pytania, na które zgodnie z zakresem posiadanych wiadomości specjalnych i udostępnionym mu materiałem dowodowym mógł i powinien był udzielić, uwzględnił także wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia okoliczności. W szczególności analizowane opinie są zupełne (kompletne i dokładne), komunikatywne (zrozumiałe i jasne) oraz rzetelnie i wnikliwie uzasadnione (tj. logicznie, zgodnie z doświadczeniem życiowym i wskazaniem wiedzy). Nie ujawniły się także żadne powody w</p>	

		rozumieniu przepisu art. 196 kpk, które osłabiłyby zaufanie do wiedzy lub bezstronności powołanego biegłego.	
1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
2,4,7	wyjaśnienia oskarżonego	Nie zasługują na obdarzenie atrybutem wiarygodności wyjaśnienia oskarżonego, w których nie przyznaje się on do popełnienia zarzucanego mu czynu. Zdaniem Sądu stanowcze i konsekwentne nie przyznawanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu stanowi wyraz przyjętej przez oskarżonego linii obrony. W ocenie Sądu nie przyznanie się oskarżonego, w konfrontacji z zebrany w sprawie materiałem dowodowym, a w szczególności zeznaniami J. N., M. N. wspartymi opinią psychologiczną, opinią chirurgiczną i dokumentacją medyczną nie pozwalają na przyjęcie, że oskarżony nie jest sprawcą zarzucanego mu czynu.	

		<p>Oskarżony w ramach przyjętej linii obrony wskazał, że córka pomawia go o przedmiotowe zachowanie, gdyż jest zmanipulowana przez matkę J. N.. Te wyjaśnienia nie obroniły się w świetle opinii biegłego psychologa.</p> <p>Nie są również wiarygodne jego wyjaśnienia, że pokrzywdzona uzyskała korzystną dla siebie dokumentację medyczną, gdyż w tamtym czasie spotykała się z W. G. (2), który był adiunktem na Uniwersytecie Medycznym i za jego pośrednictwem miała kontakty z lekarzami. Dlatego też J. N. rzekomo załatwiła sobie dokumenty mające potwierdzać doznane przez nią obrażenia w dniu 04 listopada 2017 roku. Zdaniem Sądu są to jedynie głoślowne twierdzenia Ł. N., który nie wykazał aby faktycznie pokrzywdzona w jakikolwiek sposób wpływała na osoby wystawiające dokumentację medyczną oraz biegłego R. K..</p>	
<p>7.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>1.3. Podstawa prawna skazania albo</p>	<p>1</p>	<p>Ł. N.</p>

	warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej		
Zgromadzony materiał dowodowy daje podstawy do przypisania oskarżonemu zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 157 § 2 kk. Oskarżony zadając uderzenie w tył głowy pokrzywdzonej i wyprowadzając kopnięcie w okolicy górnej części lewej nogi pokrzywdzonej spowodował u J. N. obrażenia opisane przez biegłego chirurga. W światle opinii biegłego chirurga, obrażenia ciała, jakich doznała pokrzywdzona należy kwalifikować jako tzw. lekki uszczerbek na zdrowiu. Uzasadniona jest także ocena, iż pomiędzy bezprawnym zachowaniem oskarżonego, a skutkami w postaci ujawnionych u pokrzywdzonej, a opisanych w opinii biegłego obrażeń ciała, zachodzi adekwatny i normatywny związek przyczynowy. Rodzaj obrażeń (naruszenie czynności narządów ciała pokrzywdzonej na okres poniżej 7 dni) pozwala na przyjęcie w realiach tej sprawy występku z art. 157 § 2 kk.		

Wina oskarżonego została udowodniona. Oskarżony działał umyślnie z tym, że z uwagi na charakter stawianego oskarżonemu zarzutu konieczne jest sięgnięcie do konstrukcji zamiaru ogólnego. W realiach tej sprawy nie można uznać, iż oskarżony chciał spowodowania określonych następstw (obrażeń). Jednakże zadając uderzenia w tył głowy oraz w okolice biodra, oskarżony przewidywał taką możliwość i godził się na to, że spowoduje określone następstwa w postaci naruszenia czynności narządów ciała. Rodzaj uszczerbku uzależniony jest od natężenia i siły zadanych ciosów.

Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, ponieważ nie zachodzi żadna okoliczność wyłączająca winę w rozumieniu Kodeksu Karnego. Oskarżony nie dał posłuchu normie prawnej, mimo iż miał taką możliwość. Oskarżony jest osobą zdatną do zawinienia, ze względu na wiek, jak i poczytalność. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. W realiach tej sprawy nie zachodzą

okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego lub jego winę.			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
7.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i			

<i>środki związane z poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Ł. N.	1	1	<p>Mając na uwadze poczynione ustalenia faktyczne, analizując i oceniając w powyższy sposób zebrany w sprawie materiał dowodowy, nie budzi wątpliwości, iż zachowanie oskarżonego stanowi czyn zabroniony społecznie szkodliwy w stopniu znacznym.</p> <p>Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości, Sąd kierował się w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> • rodzajem i charakterem naruszonego dobra, jakim jest zdrowie człowieka; • rozmiarami wyrządzonej szkody – naruszenie prawidłowego funkcjonowania organizmu ciała pokrzywdzonej na okres nie przekraczający 7 dni, ponadto oskarżony wywołał poczucie strachu nie tylko u pokrzywdzonej ale również u małoletniej córki; • sposobem i okolicznościami popełnienia czynu –

oskarżony
zarzucanego mu
czynu dopuścił się
na spacerze w
obecności swojej
małoletniej córki,
wzbudzając u niej
lęk, ponadto wykazał
nieadekwatny do
zaistniałej sytuacji
poziom agresji,
zaatakował
pokrzywdzoną z tyłu,
gdy się tego nie
spodziewała.

- popełnieniem
przestępstwa
umyślnie z zamiarem
bezpośrednim, który
powstawał
przypadkowo pod
wpływem impulsu.

Wymierzając karę Sąd
uwzględnił na niekorzyść
oskarżonego jego
uprzednią wielokrotną
karalność. Ponadto czynu
tego dokonał w obecności
małoletniego dziecka.
Czyn ten na długie lat
pozostawi negatywny ślad
w pamięci dziecka.

Sąd nie dopatrył się
okoliczności łagodzących.
W zachowaniu Ł. N. nie
można znaleźć żadnego
usprawiedliwienia.

Mając na uwadze
powyższe kwestie, a
także zważając, aby kara
była współmierna do
stopnia winy i społecznej
szkodliwości czynu, a
także, aby zrealizowała
cele zapobiegawcze
i poprawcze w stosunku
do oskarżonego oraz

			<p>wytyczne w zakresie prewencji ogólnej, Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych. Miarkując wysokość kary grzywny, oprócz okoliczności wskazanych powyżej Sąd miał na uwadze również sytuację materialną i osobistą oskarżonego. Ł. N. pracuje zarobkowo, uzyskując z tego tytułu comiesięczne dochody na poziomie 1634 złote netto. Ponadto przebywa na rencie, z której po potrąceniu przez komornika uzyskuje regularny miesięczny dochód w kwocie 514 złotych netto. Ma na utrzymaniu córkę w wieku 8 lat. Dlatego też wysokość jednej stawki określona na kwotę 20 złotych jest adekwatna do jego aktualnych możliwości finansowych. Zdaniem Sądu orzeczona kara grzywny wyrobi i jednocześnie pogłębi przekonanie (zarówno wobec oskarżonego jak i społeczeństwa), że popełnianie przestępstw jest nieopłacalne</p>
<p>7.1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>

7.6. inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	<p>W oparciu o art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 628 pkt 1 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżycielki prywatnej kwotę 2172,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu. Na kwotę tę składa się równowartość zryczałtowanych wydatków w sprawie z oskarżenia prywatnego, uiszczonych przez oskarżycielkę na skutek złożenia prywatnego aktu oskarżenia w kwocie 300 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1872 złotych, która została ustalona zgodnie z treścią § 11 ust. 2 pkt 1 oraz ust. 7, § 17 pkt 1 Rozporządzenia</p>	

	<p>Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) z uwzględnieniem wszystkich terminów rozpraw, w których obrońca oskarżonego brał udział.</p>	
3	<p>O opłacie orzeczono na podstawie art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 roku, Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).</p>	
7.1Podpis		